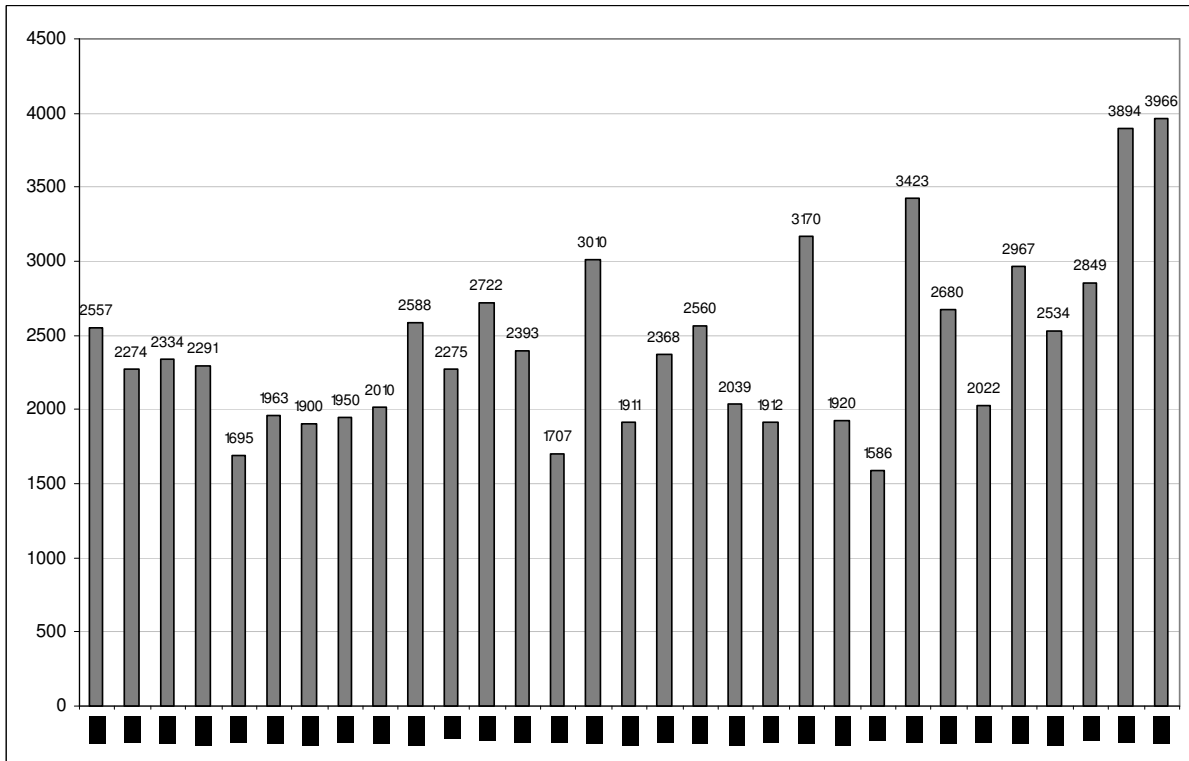

REKRYTOINTIONGELMAT TYÖVOIMATOIMISTOIHIN ILMOITTETTUJEN PAIKKOJEN OSALTA, syyskuu 2007

1. Rekrytointiongelmien yleistyvät syyskuussa selvästi

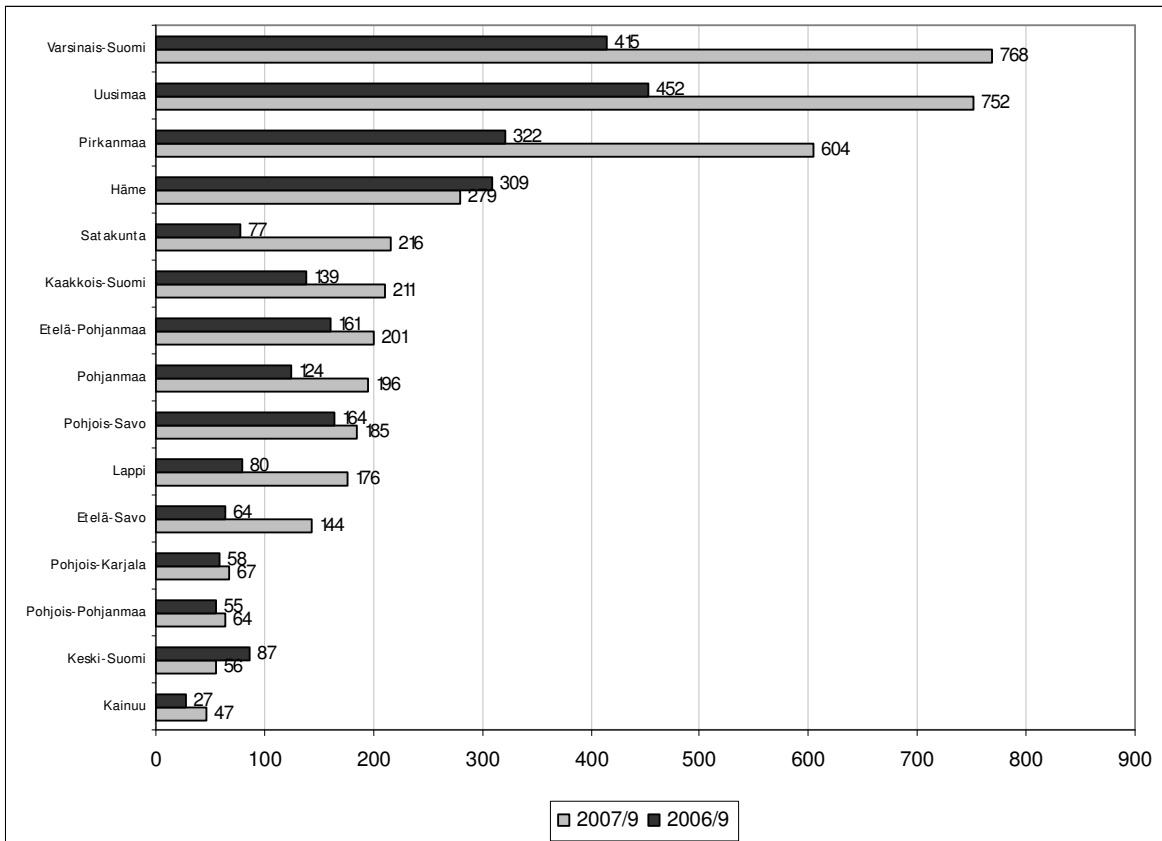
Rekrytointiongelmia oli työvoimatoimistoissa vuoden 2007 syyskuussa selvästi aikaisempaa enemmän. Ongelmia oli yhteensä 3966 paikan täytössä, kun vuoden 2006 syyskuussa rekrytointiongelmia oli yhteensä 2534 paikan täytössä. Erot tammi-, touko- ja syyskuun rekrytointiongelmien määrissä johtuvat pitkälti avoinna olevien paikkojen erilaisesta rakenteesta tiedonkeruukuukausina. (Kuvio 1).

Kuvio 1. Rekrytointiongelmien yleistyvät syyskuussa selvästi

2. Rekrytointiongelmat yleistyneet erityisesti suurimmilla TE -keskusalueilla

Rekrytointiongelmia oli vuoden 2007 syyskuussa eniten Varsinais-Suomen työvoimatoimistoissa, joissa rekrytointiongelmia ilmeni jopa 768 avoimessa paikassa. Rekrytointiongelmat yleistyivät erityisen paljon myös Uudellamaalla ja Pirkanmaalla vuoden 2006 syyskuuhun verrattuna, mutta suhteellisesti eniten rekrytointiongelmat yleistyivät Satakunnassa, Etelä-Savossa ja Lapissa. Myös kaikkien muiden TE -keskusten alueilla, Hämettä ja Keski-Suomea lukuun ottamatta, rekrytointiongelmat yleistyivät. (Kuvio 2; liite 1, taulukko1).

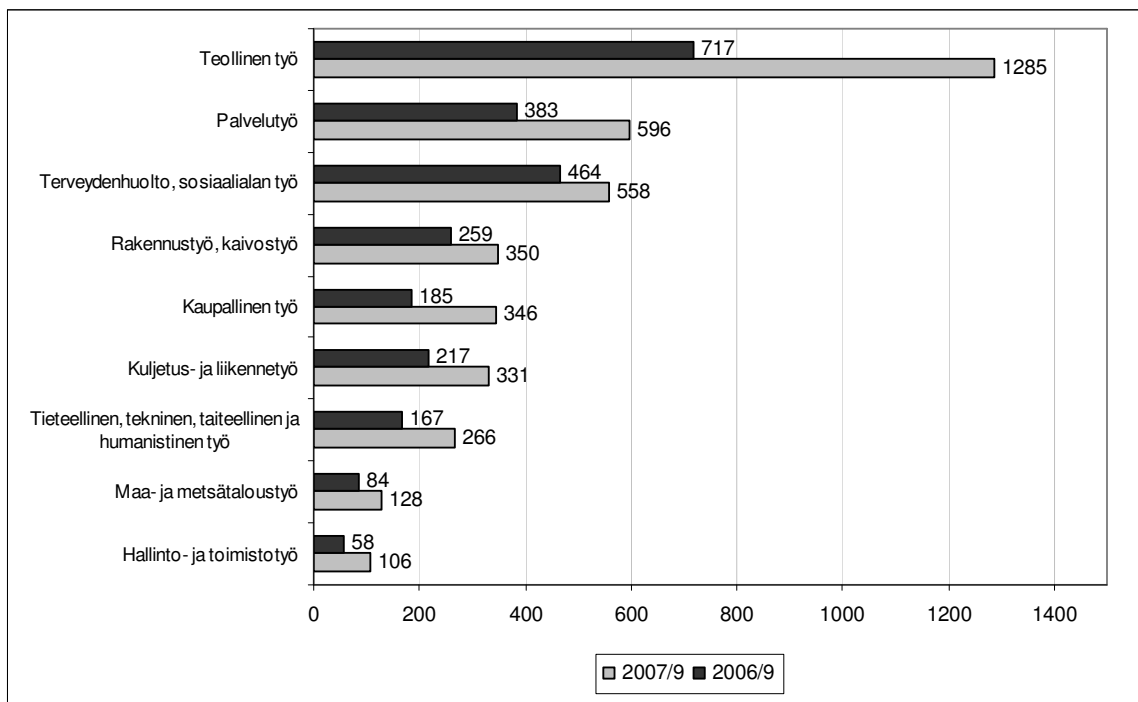
Kuvio 2. Rekrytointiongelmat eri TE -keskusten alueilla syyskuussa 2007 ja 2006, lkm.

Kaikkiin työvoimatoimistoissa avoinna olleisiin paikkoihin suhteutettuna rekrytointiongelmia oli noin viidessä prosentissa avoinna olleista paikoista vuoden 2007 syyskuussa. Täyttövaikeuksia suhteessa avoimiin paikkoihin oli eniten Etelä-Pohjanmaalla, Etelä-Savossa ja Varsinais-Suomessa, joiden alueilla jopa 12 - 13 prosenttia avoimista paikoista oli vaikea täyttää. Myös Satakunnassa, Hämeessä, Pirkanmaalla, Kaakkois-Suomessa, Pohjois-Savossa, Pohjanmaalla ja Lapissa oli keskimääräistä enemmän rekrytointiongelmia suhteessa avoinna olleisiin paikkoihin. Huolimatta rekrytointiongelmiensa suuresta lukumäärästä Uudellamaalla rekrytointiongelmia oli vain kahdessa prosentissa avoinna olleista paikoista. (Taulukko 1).

TE -keskus	avoimia paikkoja	rekrytointiongelmia	%
Uusimaa	32568	752	2 %
Varsinais-Suomi	6617	768	12 %
Satakunta	2451	216	9 %
Häme	4875	279	6 %
Pirkanmaa	7608	604	8 %
Kaakkois-Suomi	2944	211	7 %
Etelä-Savo	1124	144	13 %
Pohjois-Savo	2930	185	6 %
Pohjois-Karjala	1346	67	5 %
Keski-Suomi	2355	56	2 %
Etelä-Pohjanmaa	1553	201	13 %
Pohjanmaa	2787	196	7 %
Pohjois-Pohjanmaa	3472	64	2 %
Kainuu	910	47	5 %
Lappi	2353	176	7 %
Koko maa	75893	3966	5 %

Taulukko 1. Rekrytointiongelmien ja avoimien paikkojen määrä TE -keskuksittain syyskuussa 2007.

3. Teollisen työn rekrytointiongelmien jatkoivat kasvuaan

Kuvio 3. Rekrytointiongelmien määrä ammattialoittain syyskuussa 2007 ja 2006, lkm.

Rekrytointiongelmia oli vuoden 2007 syyskuussa eniten teollisen työn ammattiryhmässä, jossa jo lähes 1300 avoimena ollut paikka oli vaikea täyttää. Vuoden 2006 syyskuussa ongelmia oli 717 avoimen paikan täytössä. Rekrytointiongelmien määrä on lisääntynyt myös kaikissa muissa ammattiryhmissä selvästi ja sekä palvelutyön että terveydenhuollon ja sosiaalityön ammateissa oli molemmissa lähes 600 rekrytointiongelmapaikkaa. (Kuvio 3, liite 1, taulukko 3).

Ammattiala	avoimia paikkoja	rekrytointiongelmia	%
Tieteellinen, tekninen, taiteellinen ja humanistinen työ	6041	266	4 %
Terveystenhoito, sosiaalialan työ	9688	558	6 %
Hallinto- ja toimistotyö	6068	106	2 %
Kaupallinen työ	14842	346	2 %
Maa- ja metsätaloustyö	911	128	14 %
Kuljetus- ja liikennetyö	4932	331	7 %
Rakennustyö, kaivostyö	5449	350	6 %
Teollinen työ	15559	1285	8 %
Palvelutyö	13544	596	4 %
Kaikki alat	77034	3966	5 %

Taulukko 2. Rekrytointiongelmät ja avoimet paikat ammattialoittain syyskuussa 2007.

Suhteellisesti eniten rekrytointiongelmia oli maa- ja metsätaloustyössä, jossa 14 prosenttia avoinna olleista paikoista oli vaikea täyttää. Myös teollisessa työssä, kuljetus- ja liikennetyössä, rakennustyössä sekä terveydenhuollon ja sosiaalialan työssä rekrytointiongelmia oli keskimääräistä enemmän. Hallinto- ja toimistotyössä sekä kaupallisessa työssä rekrytointiongelmia oli noin kahdessa prosentissa avoinna olleista paikoista. (Kuvio 3, taulukko 2, liite 1, taulukko 2).

3.1. Rekrytointiongelmia eniten teollisuuden toimialalla

Toimialoittain tarkastellen rekrytointiongelmia oli vuoden 2007 syyskuussa eniten teollisuuden toimialalla, jonka alaan kuului 27 prosenttia kaikista työvoimatoimistoissa ilmenneistä ongelmapaikoista. Julkisten palveluiden sekä rahoituksen ja liike-elämää palvelevan toiminnan aloilla oli molemmissa lähes viidennes ongelmapaikoista. Kaupan ja majoituksen sekä rakentamisen toimialoille kohdistui molempiin noin 10 prosenttia rekrytointiongelmapaikoista. (Taulukko 3).

Toimiala (TOL-02)	lkm	%-osuus
Teollisuus	1060	27 %
Julkiset ja muut palvelut	745	19 %
Rahoitus ja liike-elämää palveleva toiminta	730	18 %
Kauppa ja majoitus	502	13 %
Rakennustoiminta	459	12 %
Liikenne	295	7 %
Maa- ja metsätalous	113	3 %
Työnantajakotitaloudet	57	1 %
Ei tietoa tai muu	3	0 %
Kaikki toimialat	3964	100 %

Taulukko 3. Rekrytointiongelmät toimialoittain syyskuussa 2007.

3.2. Tuotantotyöntekijöiden paikat ongelmallisimpia täyttää

Vuoden 2007 syyskuussa yksittäisten ammattien osalta rekrytointiongelmia oli eniten tuotantotyöntekijän ammatissa. Työvoimatoimistot raportoivat täyttövaikeuksista yli 300 tuotantotyöntekijän paikan osalta. Muiden ammattien osalta runsaasti rekrytointiongelmia oli hitsaajan, laitossiivoojan ja sairaanhoitajan avoimissa paikoissa. Täyttövaikeuksia ilmeni vuoden 2007 syyskuussa paljon myös ajoneuvoyhdistelmänkuljettajan, koneistajan ja kirvesmiehen ammateissa sekä palvelualoilla kokkien ja tarjoilijoiden paikoissa. Ongelmallisimmista ammateista erityisesti tuotantotyöntekijöiden paikoissa oli aikaisempaa enemmän ongelmia, mutta tältä osin on huomattava, että ongelmat kohdistuvat lähinnä Varsinais-Suomeen. Tämän lisäksi myös hitsaajan ja laitossiivoojan paikoissa rekrytointiongelmallisia paikkoja oli selvästi vuoden 2006 syyskuuta enemmän. (Taulukko 4).

2007/9	lkm	2006/9	lkm
tuotantotyöntekijä	307	levyseppä-hitsaaja, paksulevyseppä	110
hitsaaja	172	ajoneuvoyhdistelmän kuljettaja	105
laitossiivooja	133	sairaanhoitaja	94
sairaanhoitaja	124	koneistaja	83
ajoneuvoyhdistelmänkuljettaja	103	laitossiivooja	83
koneistaja	97	hitsaaja, ml. mig-hitsaus	85
myyntiedustaja	77	kirvesmies	72
kirvesmies	76	perushoitaja, lähihoitaja	59
kokki	69	parturi-kampaaja	58
ravintolan tarjoilija	68	kokki, keittäjä	54

Taulukko 4. Ongelmallisimmat ammatit syyskuussa 2007 ja 2006, lkm.

4. Myös jatkuvien rekrytointiongelmien määrä kasvanut

Rekrytointiongelmien määrän ohella niiden jatkuvuus tekee ongelmista vaikeammin ratkaistavia. Jatkuvalle rekrytointiongelmalle tarkoitetaan sellaista rekrytointiongelmaa, jossa sama työhallinnon rekisterissä avoinna oleva paikka on ollut ongelmallinen täyttää jo edellisen tiedonkeruun aikana. Syyskuun 2007 jatkuvissa rekrytointiongelmapaikoissa on täyttöongelma ollut jo vuoden 2007 toukokuussa.

2007/9	lkm	2006/9	lkm
kaikki jatkuvat	660	kaikki jatkuvat	479
hitsaaja	77	hitsaaja, ml. mig-hitsaus	35
paksulevyseppä, laivalevyseppä	40	levyseppä-hitsaaja, paksulevyseppä	23
koneistaja	30	koneistaja	22
ajoneuvoyhdistelmänkuljettaja	23	hammaslääkäri	21
kirvesmies	23	lääkäri	20
sairaanhoitaja	22	maatalouslomittaja	19
myyntiedustaja	21	lehdenjakaja	16
raudoittaja	18	järjestysmies	15
parturi-kampaaja	17	myyntineuvottelija	15

Taulukko 5. Jatkuvat rekrytointiongelmat ammateittain syyskuussa 2007 ja 2006, lkm.

Rekrytointiongelmista noin 17 prosenttia oli jatkuvia vuoden 2007 syyskuussa. Eniten jatkuvia rekrytointiongelmia oli hitsaajan, paksu-/ laivalevyseppän, koneistajan ja ajoneuvoyhdistelmänkuljettajan paikkojen täytössä. Erityisesti metallialan ammateissa jatkuvat rekrytointiongelmat ovat

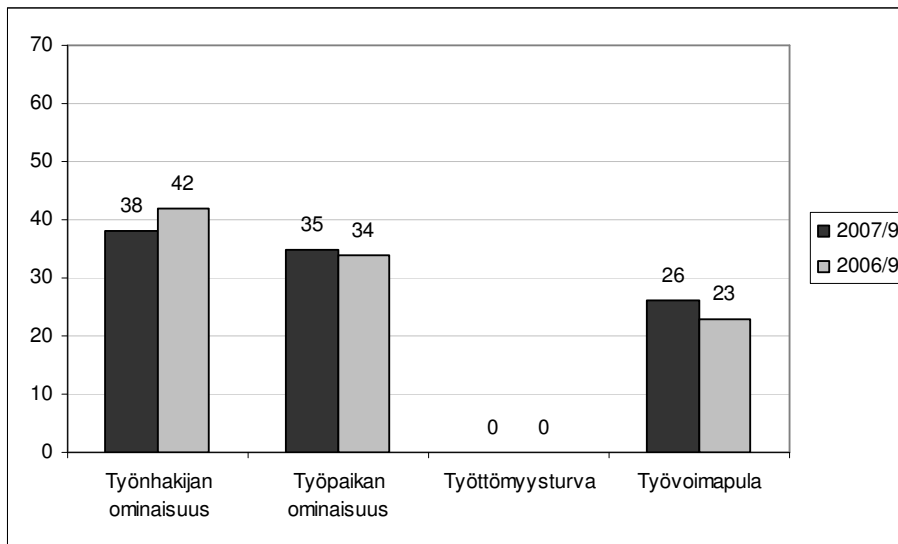
yleistyneet. (Taulukko 5). Jatkuvista rekrytointiongelmista 33 prosenttia kohdistui teollisen työn ammatteihin ja noin 14 prosenttia sekä terveydenhuollon ja sosiaalialan että rakennustyön ammatteihin. Palvelutyön ammatteihin kohdistui 12 prosenttia syyskuun 2007 aikana ilmenneistä rekrytointiongelmista. (Taulukko 6.)

Ammattiala	lkm	%
Teollinen työ	221	33 %
Rakennustyö, kaivostyö	91	14 %
Terveydenhuolto, sosiaalialan työ	90	14 %
Palvelutyö	77	12 %
Kuljetus- ja liikennetyö	54	8 %
Tieteellinen, tekninen, taiteellinen ja humanistinen työ	38	6 %
Kaupallinen työ	37	6 %
Maa- ja metsätaloustyö	32	5 %
Hallinto- ja toimistotyö	20	3 %
Kaikki alat	660	100 %

Taulukko 6. Jatkuvat rekrytointiongelmat ammattialoittain syyskuussa 2007 ja 2006, lkm.

5. Työvoiman vähyys yleistyi rekrytointiongelmiin syynä

Työpaikkojen täyttämisiongelmiin syyt voidaan jakaa neljään eri ryhmään: (1) työnhakijoiden ominaisuuksiin liittyvät syyt, (2) työpaikan ominaisuuksiin liittyvät syyt, (3) työmarkkinoiden toimivuuteen liittyneet syyt ja (4) työvoiman vähyys, ns. työvoimapula.¹

Kuvio 4. Rekrytointiongelmiin syyt syyryhmittäin syyskuussa 2007 ja 2006, %.

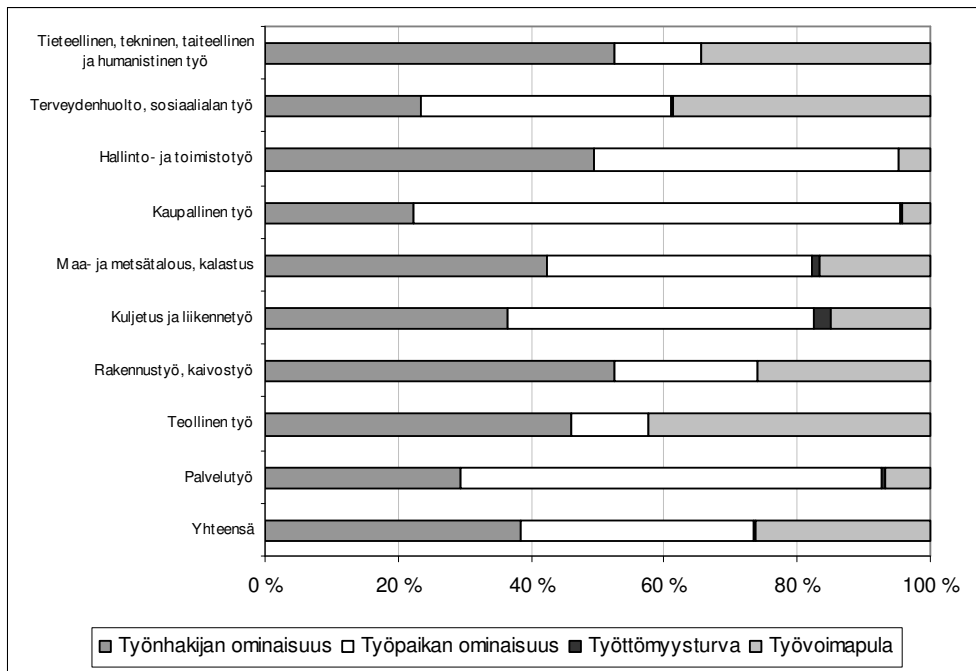
¹ **Työnhakijoiden ominaisuuksiin liittyvät syyt:** riittämätön ammatillinen peruskoulutus, riittämätön työkokemus, työntekijän henkilökohtaisten ominaisuuksien sopimattomuus, tehtävän vaatiman erityisosaamisen puute, riittämätön kielitaito, monitaitoisuuden vaatimukset, tietotekniikkaan liittyvät vaatimukset ja muut ammattitaitoon tai henkilökohtaisiin ominaisuuksiin liittyneet syyt.

Työpaikan ominaisuuksiin liittyvät syyt: työn osa-aikaisuus, työn tilapäisyys, vuorotyö tai muuten epäsovikat työajat, työmatkaan/toimipaikan sijaintiin liittyvät syyt, palkkukseen liittyvät syyt ja muut työpaikan ominaisuuksista johtuvat syyt

Työmarkkinoiden toimivuuteen liittyvät syyt: työttömyysturvaan tai sosiaalietuuksiin liittyvät syyt

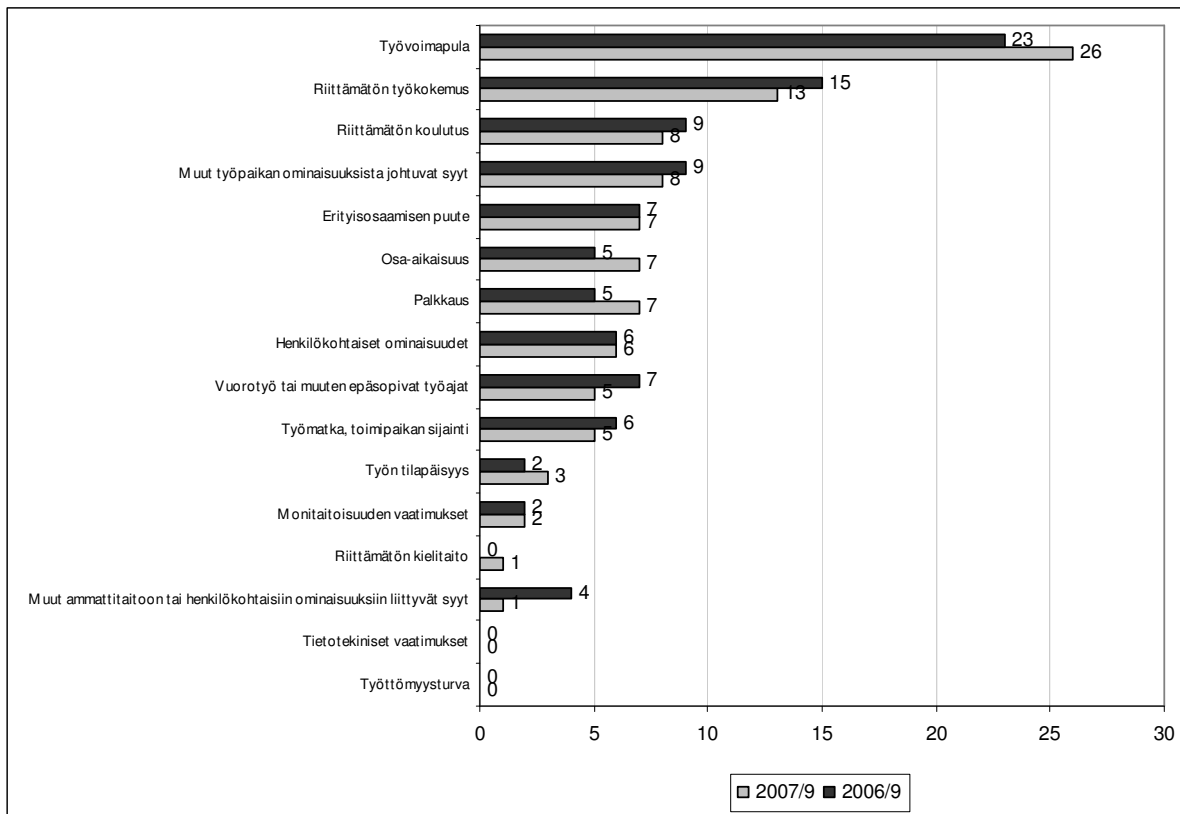
Työvoimapula: alan/ammattin työnhakijoita ei ole

Vuoden 2007 syyskuussa rekrytointiongelmien syyt kohdistuivat useimmiten työnhakijan ominaisuuksiin. Noin 38 prosenttia ongelmista johtui nimenomaan työnhakijan ominaisuuksista, mutta niiden osuus vähentyi vuoden 2006 syyskuuhun verrattuna. Työpaikan ominaisuuksiin liittyvät syyt olivat ongelmien syynä vuoden 2007 syyskuussa 35 prosentissa kaikista rekrytointiongelmista. Työvoiman vähyys, ns. työvoimapula, oli ongelmien syynä useammin kuin vuoden 2006 syyskuussa ja noin viidennes rekrytointiongelmista johtui työvoiman vähydestä ammatissa tai alalla. (Kuvio 4).

Kuvio 5. Rekrytointiongelmien syiden jakautuminen syyryhmittäin eri ammattiryhmissä syyskuussa 2007, %.

Ammattialoittain rekrytointiongelmien syyt vaihtelevat melko paljon. Työnhakijaan liittyvät syyt olivat hyvin yleisiä hallinto- ja toimistotyössä, tieteellisessä, teknisessä, taiteellisessa ja humanistisessa työssä, teollisessa työssä ja rakennustyössä, kuten myös maa- ja metsätalouden alalla. Työpaikkaan liittyvät syyt olivat keskeisiä kaupallisessa työssä ja palvelutyössä. Työvoiman vähyys eli ns. työvoimapula vaikeutti rekrytointia erityisesti teollisessa työssä ja terveydenhuollon ja sosiaalialan työssä. Työttömyysturvaan liittyviä syitä mainittiin melko harvoin. Tällöin ne kohdistuivat pääasiassa kuljetus- ja liikennetyön sekä maa- ja metsätalouden aloille. (Kuvio 5).

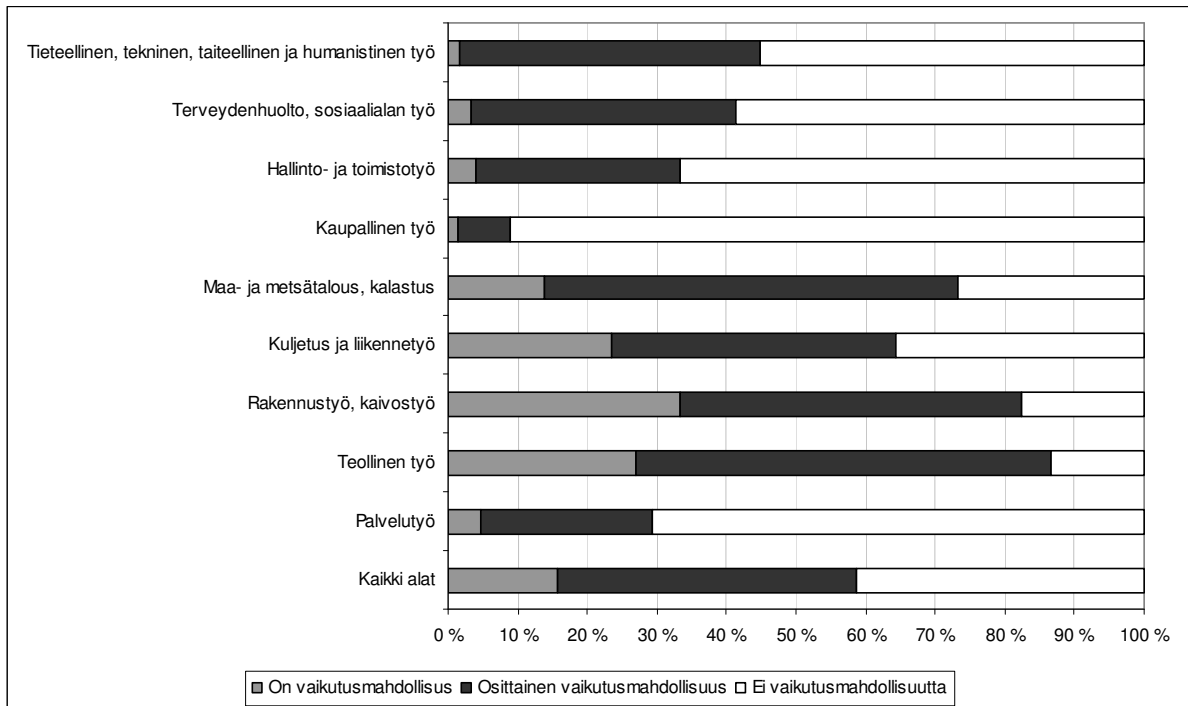

Kuvio 6. Syyt rekrytointiongelmiin syyskuussa 2007 ja 2006, %.

Vuoden 2007 syyskuussa yksittäisistä rekrytointiongelmien syistä yleisin oli työvoiman vähyys eli ns. työvoimapula. Noin joka neljäs kaikista ongelmista johtui työvoiman vähyydestä alalla tai ammatissa. Muita yleisiä syitä rekrytointiongelmiin olivat vuoden 2007 syyskuussa riittämätön työkokemus ja koulutus. Suuria muutoksia rekrytointiongelmien syissä ei vuoden 2006 syyskuuhun verrattuna juuri ollut. (Kuvio 6).

6. Työvoimatoimistot voivat vaikuttaa parhaiten rakennusalan ongelmiin

Työvoimatoimistojen oman arvion mukaan, työvoimatoimistot pystyvät vaikuttamaan täysin 16 prosenttiin syyskuussa 2007 ilmenneistä rekrytointiongelmista. Noin 43 prosenttiin rekrytointiongelmista työvoimatoimistot uskoivat voivansa vaikuttaa osittain ja 41 prosenttiin ei katsottu olevan lainkaan vaikutusmahdollisuuksia. Ammattiryhmittäin tarkastellen työvoimatoimistojen vaikutusmahdollisuuksissa on eroja. Useimmin työvoimatoimistot katsovat voivansa vaikuttaa rakennustyön ammateissa ilmenneisiin rekrytointiongelmiin, jossa ongelmista kolmanneksen uskottiin ratkeavan kokonaan työvoimatoimiston omin toimin. Lisäksi myös teollisen työn ja kuljetus- ja liikennetyön rekrytointiongelmiin työvoimatoimistot uskoivat voivansa vaikuttaa melko usein. Vähiten vaikutusmahdollisia katsottiin olevan kaupallisen työn alalla. Myös hallinto- ja toimistotyön, terveydenhuollon ja sosiaalityön, tieteellisen, teknisen, taiteellisen ja humanististen työn sekä palvelutyön ammateissa ilmenneisiin rekrytointiongelmiin työvoimatoimistoilla oli melko vähän vaikutusmahdollisuuksia. (Kuvio 7).

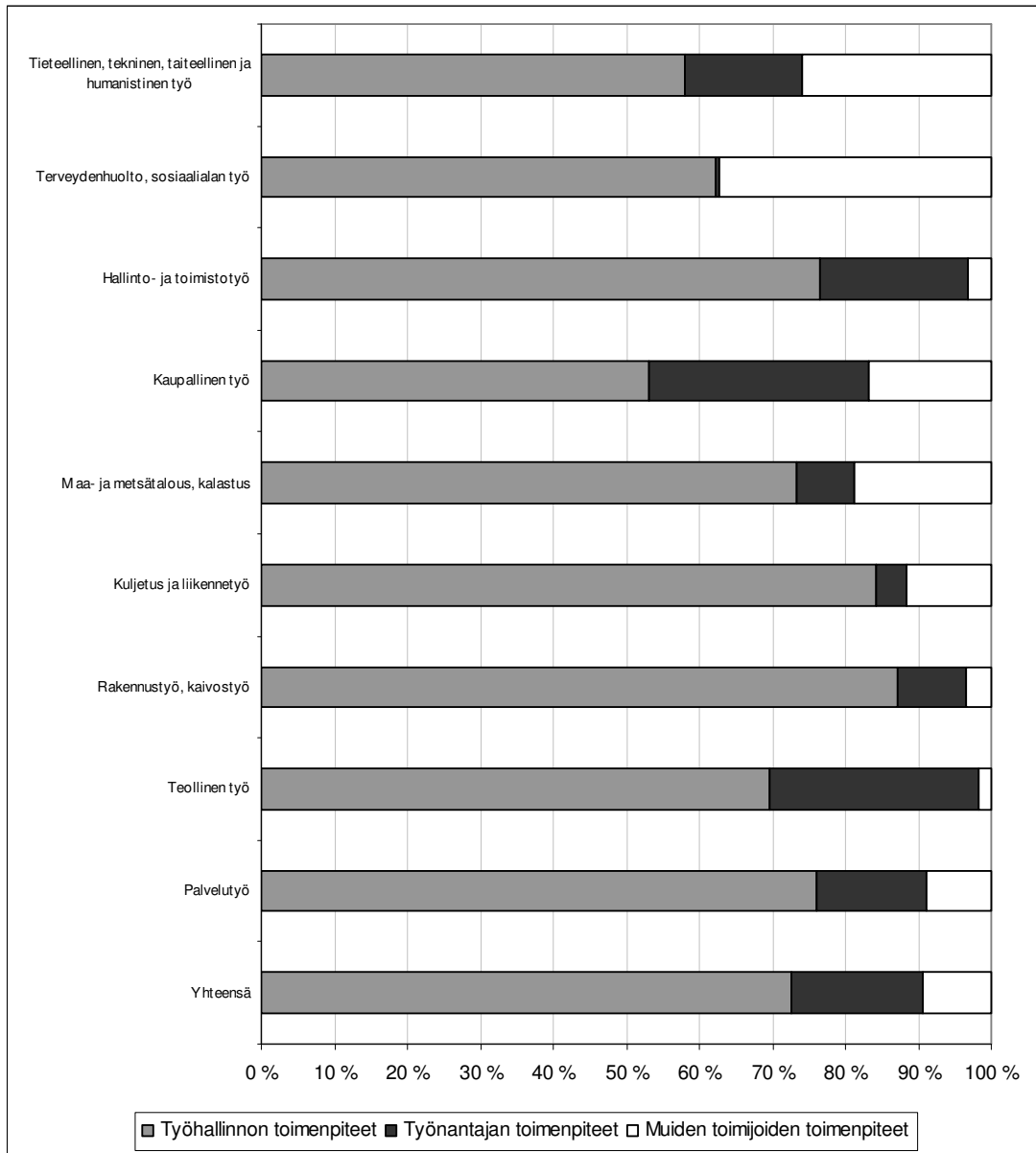
Kuvio 7. Työvoimatoimistojen mahdollisuudet vaikuttaa rekrytointiongelmiin ammattialoittain syyskuussa 2007, %.

Vaikka työvoimatoimisto ei aina itse pystyisi ratkaisemaan rekrytointivaikeuksia, voi ratkaisukeinoja löytyä myös muiden tahojen, kuten työnantajien ja/tai opetushallinnon toimenpiteistä. Rekrytointiongelmien ratkaisukeinot voidaan jakaa eri vaikuttajatahojen toimenpiteisiin seuraavasti: 1) työhallinnon toimenpiteet, 2) työnantajan toimenpiteet ja 3) muiden toimijoiden toimenpiteet.² (Kuvio 8.) Työvoimatoimistot ovat vastanneet ensisijassa omien keinojensa osalta, mutta arvioineet mahdollisuuksiensa mukaan myös muiden tahojen keinoja rekrytointiongelmien ratkaisussa. Tästä syystä rekrytointiongelmien ratkaisukeinot painottuvat työhallinnon toimiin, vaikka kokonaisuudessaan työvoimatoimistoilla on oman arvionsa mukaan mahdollisuus vaikuttaa kokonaan tai osittain vain noin puoleen kaikista vuoden 2007 syyskuussa ilmenneistä rekrytointiongelmista.

² **Työhallinnon ratkaisukeinot:** työvoimakoulutus, täsmäkoulutus (yhteishankintakoulutus), oppisopimuskoulutus, omaehtoiseen koulutukseen ohjaaminen, työharjoittelu/ työelämävalmennus, liikkuvuuden edistäminen, työluvut/ ulkomainen työvoima, muu työhallinnon toimenpide

Työnantajan ratkaisukeinot: vaatimusten väljentäminen, haettujen määrän vähentäminen, laajempi hakualue, muu työnantajan toimenpide

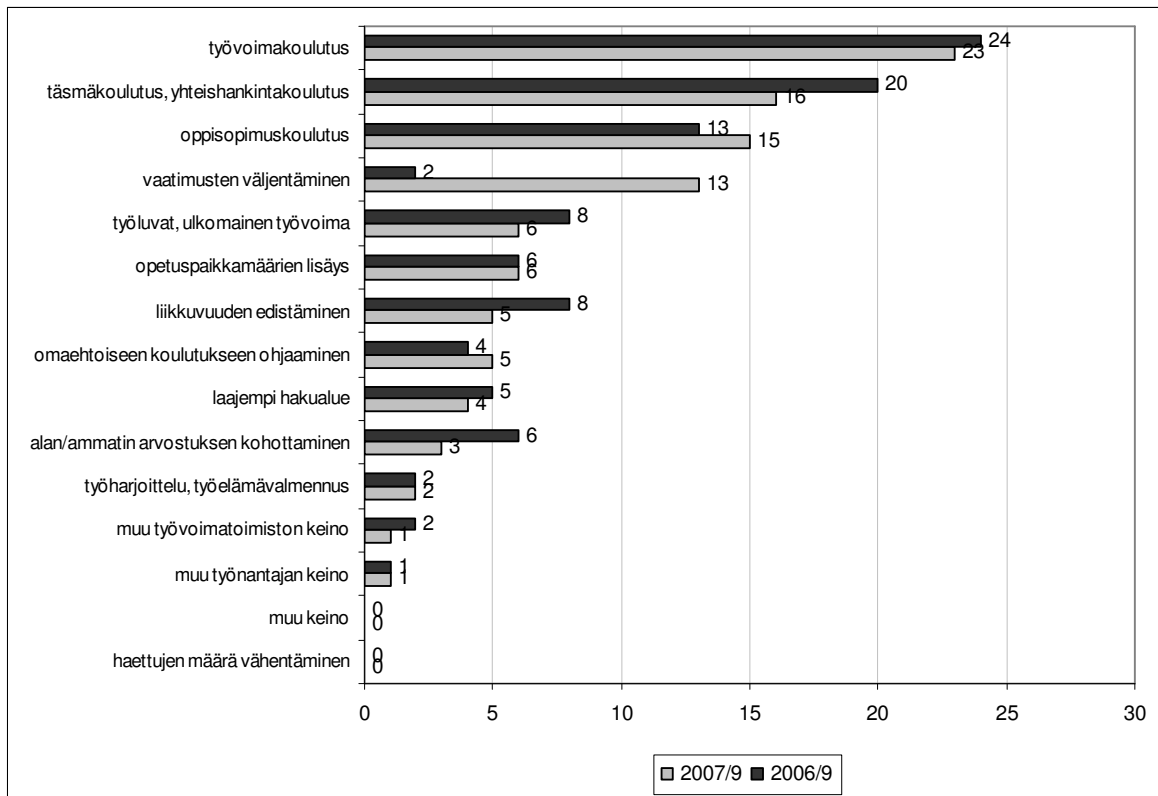
Muiden toimijoiden toimenpiteet: opetuspaikkamäärien lisäys, alan/ ammatin arvostuksen kohottaminen, muu muiden toimijoiden toimenpide

Kuvio 8. Työhallinnon, työnantajan ja muiden toimijoiden mahdollisuus vaikuttaa rekrytointiongelmiin toimenpiteillään eri ammattiryhmissä, syyskuu 2007.

Ammattialoittain rekrytointiongelmat ovat hyvinkin erilaisia ja sen vuoksi myös ratkaisukeinojen ja -tahojen osuus vaihtelee. Työvoimatoimistot arvioivat, että mikäli ratkaisukeinoja vain on, he voivat kaikilla ammattialoilla vaikuttaa useimmin omin toimenpitein rekrytointiongelmiin. Kaupallisen työn alalla työhallinnon toimenpiteiden osuus oli kuitenkin vain hieman yli puolet. Työvoimatoimistot arvioivat muiden, lähinnä opetussektorin, toimijoiden voivan vaikuttaa rekrytointiongelmiin usein erityisesti terveydenhuollon ja sosiaalialan työssä ja melko usein myös tieteellisen, teknisen, taiteellisen ja humanististen sekä maa- ja metsätaloustyön aloilla. Työnantajalla katsottiin olevan melko usein vaikutusmahdollisuuksia kaupallisen työn, tieteellisen, teknisen, taiteellisen ja humanististen työn, hallinto- ja toimistotyön sekä teollisen työn ammateissa esiintyneisiin rekrytointiongelmiin. (Kuvio 8.)

Yksittäisten työhallinnon omien ratkaisukeinojen osalta rekrytointiongelmien arvioitiin ratkeavan edelleen useimmin työvoimakoulutuksen avulla. Myös yhteishankintakoulutus ratkaisuvaihtoehtona oli yleinen, mutta sen osuus pieneni vuoden 2006 syyskuuhun verrattuna. Sitä vastoin oppisopimuskoulutuksen katsottiin olevan aikaisempaa useammin ratkaisuna vuoden 2007 syyskuussa ilmenneisiin ongelmiin ja erityisesti vaatimusten väljentäminen yleistyi ratkaisuvaihtoehtojen joukossa. (Kuvio 9).

Kuvio 9. Rekrytointiongelmien ratkaisukeinot syyskuussa 2007 ja 2006, %.

Liite 1.

TE -keskus	2007/9	2006/9	muutos	muutos-%
Uusimaa	752	452	300	66 %
Varsinais-Suomi	768	415	353	85 %
Satakunta	216	77	139	181 %
Häme	279	309	-30	-10 %
Pirkanmaa	604	322	282	88 %
Kaakkois-Suomi	211	139	72	52 %
Etelä-Savo	144	64	80	125 %
Pohjois-Savo	185	164	21	13 %
Pohjois-Karjala	67	58	9	16 %
Keski-Suomi	56	87	-31	-36 %
Etelä-Pohjanmaa	201	161	40	25 %
Pohjanmaa	196	124	72	58 %
Pohjois-Pohjanmaa	64	55	9	16 %
Kainuu	47	27	20	74 %
Lappi	176	80	96	120 %
Koko maa	3966	2534	1432	57 %

Taulukko 1. Rekrytointiongelmat ja niiden muutos eri TE –keskusten alueilla syyskuussa 2007 ja 2006, lkm.

Ammattiala	2007/9	2006/9	muutos	muutos-%
Tieteellinen, tekninen, taiteellinen ja humanistinen työ	266	167	99	59 %
Terveystieteiden, sosiaali- ja terveysalan työ	558	464	94	20 %
Hallinto- ja toimistotyö	106	58	48	83 %
Kaupallinen työ	346	185	161	87 %
Maa- ja metsätaloustyö	128	84	44	52 %
Kuljetus- ja liikennetyö	331	217	114	53 %
Rakennustyö, kaivostyö	350	259	91	35 %
Teollinen työ	1285	717	568	79 %
Palvelutyö	596	383	213	56 %
Kaikki alat	3966	2534	1432	57 %

Taulukko 2. Rekrytointiongelmat ja niiden muutos ammattialoittain syyskuussa 2007 ja 2006, lkm.

TE-KESKUS	Tieteellinen, tekninen, taiteellinen ja humanistinen työ	%	Terveydenhuolto, sosiaalialan työ	%	Hallinto- ja toimistotyö	%	Kaupallinen työ	%	Maa- ja metsätaloustyö	%
Uusimaa	79	30 %	125	22 %	23	22 %	99	29 %	6	5 %
Varsinais-Suomi	29	11 %	78	14 %	5	5 %	29	8 %	9	7 %
Satakunta	7	3 %	12	2 %	1	1 %	0	0 %	8	6 %
Häme	33	12 %	47	8 %	4	4 %	26	8 %	9	7 %
Pirkanmaa	32	12 %	103	18 %	11	10 %	88	25 %	17	13 %
Kaakkois-Suomi	18	7 %	34	6 %	9	8 %	18	5 %	9	7 %
Etelä-Savo	6	2 %	35	6 %	0	0 %	8	2 %	6	5 %
Pohjois-Savo	3	1 %	15	3 %	16	15 %	26	8 %	19	15 %
Pohjois-Karjala	6	2 %	14	3 %	0	0 %	1	0 %	10	8 %
Keski-Suomi	3	1 %	20	4 %	3	3 %	1	0 %	5	4 %
Etelä-Pohjanmaa	10	4 %	16	3 %	2	2 %	4	1 %	10	8 %
Pohjanmaa	17	6 %	27	5 %	16	15 %	25	7 %	3	2 %
Pohjois-Pohjanmaa	1	0 %	5	1 %	0	0 %	17	5 %	11	9 %
Kainuu	12	5 %	8	1 %	0	0 %	1	0 %	2	2 %
Lappi	10	4 %	19	3 %	16	15 %	3	1 %	4	3 %
Koko maa	266	100 %	558	100 %	106	100 %	346	100 %	128	100 %

TE-KESKUS	Kuljetus- ja liikennetyö	%	Rakennustyö, kaivostyö	%	Teollinen työ	%	Palvelutyö	%	Kaikki alat	%
Uusimaa	105	32 %	85	24 %	124	10 %	106	18 %	752	19 %
Varsinais-Suomi	30	9 %	48	14 %	465	36 %	75	13 %	768	19 %
Satakunta	13	4 %	5	1 %	154	12 %	16	3 %	216	5 %
Häme	49	15 %	10	3 %	57	4 %	44	7 %	279	7 %
Pirkanmaa	29	9 %	44	13 %	156	12 %	124	21 %	604	15 %
Kaakkois-Suomi	19	6 %	14	4 %	40	3 %	50	8 %	211	5 %
Etelä-Savo	9	3 %	6	2 %	50	4 %	24	4 %	144	4 %
Pohjois-Savo	14	4 %	22	6 %	48	4 %	22	4 %	185	5 %
Pohjois-Karjala	3	1 %	2	1 %	31	2 %	0	0 %	67	2 %
Keski-Suomi	2	1 %	4	1 %	8	1 %	10	2 %	56	1 %
Etelä-Pohjanmaa	12	4 %	48	14 %	56	4 %	43	7 %	201	5 %
Pohjanmaa	9	3 %	6	2 %	59	5 %	34	6 %	196	5 %
Pohjois-Pohjanmaa	1	0 %	10	3 %	11	1 %	8	1 %	64	2 %
Kainuu	2	1 %	6	2 %	6	0 %	10	2 %	47	1 %
Lappi	34	10 %	40	11 %	20	2 %	30	5 %	176	4 %
Koko maa	331	100 %	350	100 %	1285	100 %	596	100 %	3966	100 %

Taulukko 3. Rekrytointiongelmat eri TE -keskuksissa ammattialoitain syyskuussa 2007, Ikm ja %-osuus.